

หนังสือพิมพ์ (Newspaper)

ไทยรัฐ

วันที่ (Date) 5 ตุลาคม 2569

หน้า (Page) 14

หัวข้อข่าว (Headlines) ผ่าพิมพ์เขียวแผนพัฒนาฉบับที่ 14 “เข้มทิศประเทศ” ปลดล็อก
ปากท้องคนไทยได้อย่างยืน

ผ่าพิมพ์เขียวแผนพัฒนาฉบับที่ 14 “เข้มทิศประเทศ” ปลดล็อกปากท้องคนไทยได้อย่างยืน

ในวันที่ค่าครองชีพพุ่งสูง ข้าวของแพงแต่เงินในกระเป๋าของชาวบ้านกลับโตไม่ทันรายจ่าย หลายคนเกิดคำถามว่า เศรษฐกิจไทยจะเดินไปทางไหนต่อ? คำตอบของปากท้องและอนาคตคนไทย ไม่ใช่เรื่องของโชคชะตาแต่อยู่ที่ “เข้มทิศพัฒนาประเทศ” ที่รัฐบาลใช้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ที่ผ่านมา หลายคนอาจมองว่า “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” เป็นเพียงเอกสารวิชาการเล่มหนาของข้าราชการที่ถูกวางไว้บนหิ้งโดยไม่ได้ใช้จริงแต่ในความเป็นจริงแผนชาติฉบับนี้คือ “รัฐธรรมนูญทางเศรษฐกิจ” ที่ชี้ชะตาว่า คนทำงานเกษตรกร และพ่อค้าแม่ขาย จะมีรายได้ดีขึ้นหรือไม่ ยามที่ประเทศกำลังก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนสำคัญ เมื่อแผนพัฒนาฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) กำลังจะหมดอายุลงและเศรษฐกิจไทยติดหล่มโตช้ามานาน

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช. หรือสภาพัฒน์) โดยนายดอนุชา พิษนัยน์ เลขาธิการ สศช. ได้เปิดพิมพ์เขียวครั้งใหญ่เพื่อกร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2571-2575) ที่หวังใช้เป็นเครื่องมือปฏิรูปประเทศครั้งสำคัญ การจัดทำแผนฯ 14 ครั้งนี้ สภาพัฒน์ตั้งเป้าให้เป็น “แผนปฏิบัติการที่กินได้จริง” ไม่ใช่แค่กระดาษรายงานแต่เป็นพิมพ์เขียวแก้งาน มุ่งตอบคำถามประชาชนโดยตรงไปตรงมาว่า อีก 5 ปีข้างหน้า ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยจะดีขึ้นอย่างไร และประเทศจะเดินไปได้ไกลแค่ไหน

ทีมข่าวเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จึงขอ
พาไปเจาะลึกบทเรียนในอดีต พร้อมส่องปฏิทิน
และเป้าหมายใหม่ที่จะพลิกฟื้นเศรษฐกิจไทย
ให้กลับมามีความหวังอีกครั้ง

ปฏิทิน“แผนฯ14”สู่วันบังคับใช้

การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14
ถูกวางเส้นทางอย่างเป็นระบบตั้งแต่ปี
2567 ถึง 2570 เพื่อให้พร้อมใช้อย่าง
เป็นทางการใน พ.ศ.2571-2575 เริ่มจาก
ค.ก.2567-ค.ก.2568 สภาพัฒน์ยกร่างแรก
รวบรวมข้อมูลเชิงลึก สำนวญความคิดเห็น
และดึงผู้เชี่ยวชาญมาร่วมระดมสมองพ.ย.-
ธ.ค. 2568 บอร์ดสภาพัฒน์เคาะเห็นชอบ
ร่างกรอบแผนฯ 14 ขึ้นต้น พร้อม
ตั้งคณะกรรมการยกร่าง
ฉบับสมบูรณ์

ต่อมา ก.พ.-

พ.ค. 2569 ได้เดิน

สายเปิดเวทีรับฟังเสียง

ประชาชนใน 18 กลุ่มจังหวัด

ทั่วไทยควบคู่ช่องทางออนไลน์

จากนั้นจนถึง ก.ย.2569 นำทุกเสียง

สะท้อน ข้อเสนอแนะ และความต้องการ

ของประชาชนมาประมวลผลเพื่อยกร่าง

แผนในรายละเอียด โดยเมื่อวันที่ 30

ก.ย.ที่ผ่านมาได้จัดประชุมสัมมนา

ประจำปี 2569 ในหัวข้อ “แผน 14 :

เปลี่ยนไทยให้ไปไกลกว่าเดิม

Thailand's Next Agenda”

เพื่อระดมความเห็นของประชาชน

ที่เข้าร่วมกว่า 2,000 คน โดยมี

นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี

ร่วมแสดงความเห็นพร้อมกับรองนายกรัฐมนตรี

5 คน ได้แก่ นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ

นางศุภจี สุธรรมพันธุ์ นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว
นายปกรณ์ นิลประพันธ์ นายยศชนัน วงศ์สวัสดิ์
ขณะที่ ค.ค.2569 สภาพัฒน์พิจารณาเห็น
ชอบร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ฉบับรายละเอียด

อย่างเป็นทางการ และ ก.พ.-ส.ค. 2570 ชงร่างแผนฯ 14
ให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติและคณะรัฐมนตรี (ครม.)
พิจารณาอนุมัติตามขั้นตอนกฎหมาย จากนั้น ส.ค.-ก.ย.
2570: นายกรัฐมนตรีนำร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ขึ้นทูลเกล้า
ทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย และ ค.ค.2570
ประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ให้เริ่มบังคับใช้เต็มรูปแบบ
ตลอดช่วงปี 2571-2575

“แผนฯ 13” ทำไมเศรษฐกิจไทยโตช้า

นายคณชา พิขยนันท์ เลขาธิการสภาพัฒน์ ได้ฉายภาพ
ผลการประเมินแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)
อย่างตรงไปตรงมา โดยยอมรับว่า การพัฒนาประเทศในภาพ
รวมยังห่างไกลจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ค่อนข้างมาก สะท้อนจาก
ตัวเลขเศรษฐกิจที่โตต่ำสะสม ในช่วง 2 ปีแรกของแผนฯ
13 เศรษฐกิจไทย (GDP) ขยายตัวเฉลี่ยเพียง 2.3% ต่อปี
เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพที่ควรจะเป็นอย่างมาก ขณะที่รายได้
ประชากรต่อหัว (GNI per Capita) ในปี 2568 ทำได้ประมาณ
8,800 กว่าดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี ซึ่งยังห่างจากเป้าหมาย
ปลายแผนในปี 2570 ที่ตั้งเป้าไว้สูงถึง 9,800 ดอลลาร์สหรัฐ
ต่อคนต่อปีอย่างเห็นได้ชัด

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจไทยพ่ายแพ้ต่อเป้าหมาย
มาจาก 2 ปัจจัยกดดันหนัก คือ 1.วิกฤติซ้อนวิกฤติจาก
นอกประเทศ คลื่นความผันผวนโลกหลังโควิด-19 ทั้งสงคราม
รัสเซีย-ยูเครน เงินเฟ้อพุ่ง สงครามการค้า และภัยธรรมชาติ

2.ปัญหาเชิงโครงสร้างภายในและผลิตภาพโตต่ำ ไทย
เจอปัญหาผลิตภาพการผลิต (Productivity) ขยายตัวต่ำมาก
โดยปี 2568 โตเพียง 1.2% โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังจมอยู่
กับภาคการผลิตและบริการดั้งเดิม การลงทุนชะลอตัว SMEs
เปราะบางและหนี้ครัวเรือนพุ่งสูงส่งผลให้ความสามารถในการ
แข่งขันของประเทศ (IMD Ranking) ปัจจุบันอยู่อันดับ 26
และติดหล่มไม่เคยไต่ขึ้นเกินอันดับ 25 ได้เลย

นอกจากนี้ สภาพพัฒน์ยังยอมรับถึง “จุดอ่อนการขับเคลื่อนภาครัฐ” ที่ในอดีตเน้นทำงานแบบต่างคนต่างทำ ขาดการบูรณาการเชิงระบบ ทำให้งบประมาณและโครงการพัฒนาดังไปไม่ถึงจุดเปลี่ยนเชิงโครงสร้างและประชาชนไม่รู้ถึงถึงความเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวัน

“แผนฯ 14” ดัน GDP โต 3% พลัส

จากข้อจำกัดเดิม สภาพพัฒน์จึงดีไซน์ร่างกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 โดยตั้งวัตถุประสงค์หลัก “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึง และยั่งยืน” มุ่งเปลี่ยนจากเศรษฐกิจโตต่ำฐานดั้งเดิม ไปสู่เศรษฐกิจผลิตภาพสูงที่สร้างงานและสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่คนไทย โดยกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อวัดผลความสำเร็จไว้ ตั้งเป้า **GDP** ขยายตัวมาก 3% ต่อปี หรือ 3% พลัส เร่งสร้างอัตราการเติบโตต่อเนื่องเพื่อดึงรายได้ประเทศและประชาชนให้สูงขึ้น

ขณะเดียวกัน ตั้งเป้าให้ประเทศไทยทะยานสู่ **Top 20** ความสามารถในการแข่งขันโลก ผลักดันอันดับ **IMD Ranking** ของไทยจากอันดับ 26 ขึ้นสู่อันดับ **Top 20** ภายในปี 2572 เน้นคุณภาพการเติบโต ไม่สร้างความเปราะบาง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำสามารถกระจายประโยชน์ทั่วถึง คนไทยทุกกลุ่มเข้าถึงโอกาส สวัสดิการเป็นธรรม จัดความเหลื่อมล้ำ และแก้จนข้ามรุ่น โดยมี แนวคิดหลักการพัฒนา คือ “การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต”

พร้อมกันนี้ได้ยึด 4 หลักคิณำทาง ในการขับเคลื่อน ได้แก่ 1.**Productivity** เร่งยกระดับประสิทธิภาพ นวัตกรรม และเพิ่มมูลค่าในทุกภาคการผลิตและบริการ 2.**Inclusivity** การผลประโยชน์และโอกาสทางเศรษฐกิจให้ถึงมือประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม 3.**Adaptability** การปรับตัว เสริมความยืดหยุ่นให้ทุกภาคส่วนพร้อมรับมือกับกติกาใหม่และความผันผวนของโลกยุคใหม่ 4.**Immunity** สร้างเกราะป้องกันหรือภูมิคุ้มกันความเสี่ยง และลดผลกระทบจากแรงกระแทกภายนอกประเทศ

เจาะลึกโมเดล “TRUST” 5 เสาหลัก

เพื่อเปลี่ยนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จากกระดาษสู่การปฏิบัติจริง สภาพัฒน์ได้วาง โมเดล “TRUST” 5 เสาหลัก การพัฒนา 1.**T-Transform** เศรษฐกิจ (ปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจ) ช่อมและเสริม ยกระดับภาคการผลิตดั้งเดิม เช่น เกษตรแปรรูป และการท่องเที่ยวให้เป็นสินค้าและบริการ มูลค่าสูง สร้างต้นเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่(New Economic Engines) เช่น ยานยนต์ EV, เทคโนโลยีขั้นสูง, สุขภาพ (Wellness) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.**R-Reform** ภาครัฐ (ปฏิรูปภาครัฐ) ปรับเปลี่ยน ภาครัฐให้กะทัดรัด มีประสิทธิภาพสูง โปร่งใส คล่องตัว ขจัด คอร์รัปชันเพื่อรองรับการเข้าเป็นสมาชิกOECD3.**U-Upgrade** ทุนมนุษย์(ยกระดับคุณภาพคน) ปฏิรูปการศึกษา พัฒนาทักษะ แรงงาน (Re-skill/Up-skill) ให้สอดคล้องกับโลกยุคใหม่ และวางระบบสวัสดิการที่เหมาะสมทุกช่วงวัย

4.**S-Sustain** ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม(พัฒนาที่ยั่งยืน) สร้างความยั่งยืน บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและภัยพิบัติ ลดมลพิษและขับเคลื่อนประเทศมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ 5.**T-Tech nology** (ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม) เร่งรัดการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) จากการ ลงทุนต่างชาติและปรับระบบทุนวิจัยให้ตอบโจทย์เชิงพาณิชย์

เสียงประชาชนคือหัวใจการเขียนแผน

สภาพัฒน์เน้นย้ำว่าแผนฯ14 จะแตกต่างจากอดีตด้วยการ ดึงประชาชนและภาคส่วนต่างๆมาร่วมคิด ร่วมเขียนและร่วมเป็น เจ้าของแผน โดยดำเนินการผ่าน 4 ช่องทางรับฟังความคิดเห็น หลักทั่วประเทศ ได้แก่ 1.แพลตฟอร์มออนไลน์เปิดช่องทางให้ ประชาชนทั่วไปสะท้อนมุมมองและความต้องการ มีผู้ร่วมตอบ กว่า 5,000 คน

2.เวทีระดับพื้นที่ 18 กลุ่มจังหวัด เดินสายรับฟังความ คิดเห็นจากภาครัฐ เอกชน วิชาการ ประชาสังคม และเยาวชน คนรุ่นใหม่3.สัมภาษณ์และสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สัมภาษณ์ เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ 37 คนและจัด Focus Group ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน 76 คน

4.หารือเชิงลึกหน่วยงานหลักและภาคเอกชน สร้างฉันทามติร่วมกับสภาหอการค้า สมาอุตสาหกรรมและกรรมการรัฐสภา กระบวนการทั้งหมดนี้ มีเป้าหมายเพื่อนำปัญหาและข้อเสนอแนะจริงจากระดับพื้นที่ มาออกแบบแนวทางแก้ไขปัญหากันได้จริงในแผนฯ 14

ร่วมสร้างอนาคตไทยเดินหน้าได้จริง

เลขาธิการสภาพัฒน์ ได้ย้ำทั้งท้ายไว้อย่างน่าคิดว่า ท่ามกลางวิกฤติและความผันผวนของโลก ประเทศไทยยังคงมีจุดแข็งสำคัญจากการเป็นพื้นที่ปลอดภัย (Safe Zone) ที่ได้รับความสนใจและดึงดูดกระแสเงินลงทุนจากต่างชาติอย่างต่อเนื่อง

เวลานี้จึงนับเป็น “โอกาสทองครั้งสำคัญที่สุด” ที่ประเทศไทยจะต้องใช้จังหวะนี้ในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมครั้งใหญ่เพื่อปลดล็อกข้อจำกัดเดิมๆ ที่จุดรั้งการเติบโตของประเทศมานานหัวใจสำคัญของร่างกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จึงไม่ได้เป็นเพียงแค่การจัดทำเอกสารยุทธศาสตร์ฉบับใหม่ของสภาพัฒน์ แต่คือการสร้าง “กลไกกลาง” ที่รวมพลังของคนไทยทุกภาคส่วนทั้งการสร้างเป้าหมายร่วมกัน

การผนึกแนวร่วมของทุกภาคส่วนและการออกแบบระบบขับเคลื่อนที่นำไปลงมือปฏิบัติได้จริงเพื่อรื้อสิ่งเก่า ซ่อมฐานรากเดิมและสร้างเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ให้แก่ประเทศ การเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะเปลี่ยนทุกความกังวลของสังคม ให้กลายเป็นพลังและความเชื่อมั่นในการร่วมกันพัฒนาประเทศ

หากทุกภาคส่วนร่วมมือกันอย่างจริงจัง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จะเป็นพิมพ์เขียวแก่กันที่กินได้จริงจะเป็นเครื่องมือหลักในการขจัดความเหลื่อมล้ำกระจายโอกาสสร้างงานสร้างอาชีพที่มั่นคงและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยทุกคน ให้พร้อมรับมือกับทุกมรสุมความท้าทายในอนาคตได้อย่างยั่งยืน.

ทีมเศรษฐกิจ